

מסורת הש"ס

כהן גדול פרק שביעי נזיר

נד.

עין משפט
נר מצוה

בה א מ״י פ״ו מהלכות
 טומאת מת הלכה ד
 ה ו:
גו ב מ״י שם פרק ג
 הלכה ב:
גו ג מ״י שם פרק א
 הלכה יג:
בה ד מ״י שם פרק ג
 הלכה ב:
בבבה ה מ״י פ״ו מהלכות
 מידות הלכה ו [ח]:
ס ו מ״י שם הלכה ז:

הגהות התוספות

1. צ"ל ועל. ועי' תוי"ט.
2. שיק' דכלים מ"ד דר"ה.
3. תסמאת. מ"ז דהשלטן.
4. צ"ל ארובת. נדל"ל האר' קלר.
5. בנ"א לאחר. (יהושע).
6. צ"ל דרמחנה.
7. מיתוב ואזת צו כשעורה.
8. מנקח. וז' וזין צ"ל.
9. ויכ"ה צ"ל. שזהו.
10. טבל. צ"ל ממשל.
11. תיבת ביהדי נמחל. וז"ל.
12. הנקל. צ"ל אר' כרש"א.
13. דקמתי עד שיטער ולא קמתי.
14. רי'. צ"ל וזאל רובע.
15. ויכ"ה צ"ל. ועי' תוי"ט.
16. צ"ל אפס'.

מוסף רע"י

שומאה בוקעת ועולה.
ומטמאה כל המאהלים
עליה אפילו סמוך לרקיע
(חולין עא.).

פי' הרא"ש

וארבעאמער ר"ל הז
הדיבור שלפני הדיבור
שקודם סוף תורה אמר
פ' הבא על יבמתו אמר
שב"י קרי עובדי כוכבים
אם ממזרים דמיתב' אר
אעני צאן מרית' אר
קריים אתם קריים ארם כ'
תפריך ואל תחיל כל הורג
נפש וכל נוגע בחלה
אקטל את מיניהו. רבינא
אמר נהי ממשיתניהו
שמוטא' אהל דמיתב' אר
כי ימות באהל ממגע
מי משיתני' מי משיתני'
משמע לדידן שניא
אקטל את מישראל אר
מגע ומש ארמי'.
הלכיה רבינא דרעא' אר
לדאוי רבנא יתרו ממזא
מכונעו דהנה כמגע אייר
לדאוי רבנא קרא אר
לאלהו. ר' בנא דהוה
מרתה מהלכיל פ' אר
צ"ח כר כרנן דר"ש
דמ"ק אמר' אין
מגע מעניין אר. על קבר
ששטמטמא באהל. ורבינא'
היה אומר דשיר קרוין
אדם ארשאו ואברהם
הגדול בעקבם:
ואר"א' והנאן רביה אר
דעניו אר שלם: אר כיון
למגעו נהו ענין
צ"ע ר"ל מניל
שדורעו מניל
עד שיטהר כמבשם: אר
הוא וטבילי:
ומניא אר דאמר קושא
אירשאו ביום ההוא ביום
הוא ונעלחו שמתחילו ומונה
אר ביום. אר למאן הז

וַיֵּלֶךְ גבי נגיעה תניא וכלי הנוגע בעצם או בחלל עצם זו עטם כשעורה בחלל זו אבר הנחלל מן החי ואין בו כדי להעלות כולוה אבר הארוכה או במת זה אבר הנחלל מן המת ואין בו כדי להעלות². כולוה אקראי³ וכולוה דרשות איירי לענין מגע: **אין** בקבר רשב"י⁴ אמר זה

וקצת ועולה בקעת
 אמר רב יהודה תניא
 זו בחלל (ב) בעצם זה
 אבר הנחלל מן החי
 ה או במת זה אבר
 ר אמר ר"ל יזה קבר
 מן המת היכי דמי
 שעורה היינו הנוגע
 עצם כשעורה ואפי'
 מן קר' יוחנן לעולם
 מן למגעו יתנהו ענין
 בשביעי וסותר וכו':
 עד שיטוהר בשביעי
 שמש ומי (ג) ר"א היא
 ומאי עד שיטוהר עד
 רבנן היא תא שמע
 מונה מיד הא רישא
 יביא קרבנותיו ומני
 מטהרה עד שמיני
 ל הסככות והפרעות
 מים והגולל והדופק
 רובע עצמות וכלים
 יו ובימי גמרו על אלו
 בשלישי ובשביעי
 ואינו

רבייה. כיון שיש בו אבר שלם: ור' יוחנן אמר לך לעולם דאית ביה כשעורה ואם אינו ענין למגעו מנהו ענין למשאו. אם אינו ענין לניוגע דפסקא ליה מהנוגע בעלם מנהו לענין משאו דעלם כשעורה וממטמא במשא וקלם קשה דל"כ מאי קאמר או צמת זה אבר הנחלל ממנו המת ואית בו [כשעורה] לילמד זו עלם כשעורה: ואינו מתחיל למנות עד שיטור ויציא קרבנותו ויביעא ליה עד שיטור. דמתני' בשביעי קאי דלחצר שטבל וכו' וגלם ומתחיל מלחמו יום למנות מזירות טהרה ויציא קרבנותיו בשביעי ומני ר"א היא דאמר לעיל שפרק מי שאלר (ד' יח): מתחיל ומונה מיד פירוש שמתחיל ומונה שם משבועי דכ"ז שם או דילמא בשביעי קאי ומאי עד שיטור שיביא קרבנותיו ומני רבנן היא דלמרי וקדש ראשון ביום ההוא ביום הבאת קרבנותיו: ת"ש מרביתני מתחיל ומונה מיד צדדיי הכן שאין המיד מצויא קרבן טומאה ומוה בשלישי ובשביעי ומתחיל ומונה מיד דהיינו בשבועי שהרי אינו זקוק להביא קרבן טומאה! והאמר דרישא עד ולקתני וכן מתחיל ומונה מיד כמו בסיפא שמע מינה דרישא עד שיטור ויציא קרבנותיו קאמר ומני רבנן היא:

סככות ופרעות. מפ' בגמ' [מאי ניוו:] **בית** הפרס. שדה צעלמות ונשמיר שם עלם כשעורה וליכא טומאה אלא מדרבנן: (א) **הגולל** והדופק. פרש"י צפיק' דכמותות (דף ד' גולל זה זהמה המקשה (חולין עב.) על פני השדה לרצות גולל ודופק משמע ודופק אבנים שהמזבח נשענת בהן ובמקום אחר מפורש באורך": המזיר מגלה עליהן ובדן הוא דהוה ליה למתני פחות מבתי לוג דס או המלות שכן מטמאין בהם:] **ובלריה** הנוגעים במתי. דכי מוה פ"י נטר. פ"י נטר שמה מקלט לזרות ונטרע בין ימי גמרו דריתו ין והנה נרפא הנגע מן הכרוע ומציא כפורים ומגלה ונכנס במחנה [גלת] ובשמיי מציא קרצנות כרעתו ואותן ימים קרויין ימי ספרו ואין ימיתם [ספרו וגמרו] דאי מהא ספרו ה"א אכל ימי גמרו דחמיי קוטר ספרו וליכא למימר אכל גמרו קוטר דא"כ מאי נפקא מינה כמה ו הנידר **מגלח**. לא קאי אימי ספרו ואימי גמרו שהרי [הוא צריך] **מזה**. בגמ' משמע דלא קאי אכלים הנוגעים במת דמיירי בכלי פרו דאין טעון זוזה] אלא קאי אשארל ארביעית דס וגולל ודופק: ואינו

ומאי עד שיטהר בהבאת קרבנותיו ומני ר' היא דאמר וקדש את ראשו ביום ההוא כי

וידאמר מר עומרם בוקעם ועולה. ונעשה קצר כגופו של מת עמו
 והיה מהם עליו אע"פ שאין גובה אלא מאהיל טמא: ואילו גבי נגיעה
 רב יודע הניא. דעד כאן מיירי בטומאת אהל מדכתיב ביה
 אהל פני השדה ומכאן ואילך בנגיעה דהא הדר ביה קרא ואמר וכל
 השוגע בשעם או בחלל או במת או
 בנקבר: ה"ג במס' זה מהחולל מן המס.⁽⁶⁾ דאמר מר⁸ מומחה

[illegible]

שמש בשביעי דהיינו (ד) שביעי ומיעל שמיי: ומי ר"א היא. דלמר
צפ"י מי שלמר הריני מזיר מגלח (לעיל ד' יח): מתחיל ומונה מיד משום
הוקדש את ראשו ביום ההוא! אע"פ שלא הביא קרבנותיו: או דלמא.
ומאי עד שיטור דקאמר עד שיביא קרבנותיו דפרושי קמפרש: ומאי
רצנן היא. דפליגי עליה ואמרי דאין מתחיל לננות עד שיביא אשמו
דהיינו לאחר הבאת קרבנותיו וכל זמן שלא הביא קרבנותיו אינו מתחיל.
ואי אירכא ספרים דכתיב בהו ומני ר"ש היא לאו שצטתא ביה דכרייתא
מני לה לאה לרצנן כר"ש: מדקתני סיפא. אבל הסככות הו' מתחיל
ומונה מיד מיום שביעי לפי שאינו מביא קרבן מכלל דרישא דאית
ביה קרבן: מאי עד שיטור. דקאמר עד שיביא קרבנותיו במשמע דהיינו
ושמיי ומני רצנן היא דלמרי מזירות דטורה עד יום שמיי לא חיילא:
במתנא' אבל הסככות. דהיינו אין המיסך על הארץ ויש טומאה
תחת נופ (ט) וצא' מהן ואינו ידוע כנגד מי: וכן תחת אצנים הפרועות
היוצאות חוץ מן הגדר וטומאה תחת אחת מהן ואינו ידוע לאדם והלך
מזיר תחתיהן: וצ"ט הפרס. שדה שנאכל בה קצר ונחרש: וארץ העמים.
שטור בצרך ובתוך ימי מזירתו יא' ו' ונכנס לארץ העמים אין המזיר מגלח:
ואין

שנחשש בו קבר [ועד ק' אמה] חשו חכמים שמה לדלל המהרה
ווארץ העמים. דגורו זה רבנן טומאה כדאמר בפ"ק דשבת (ד'
 כימי הארון ודופק הוא דופן של נדדן וקשה לה"ט לאמר
 דגלוין הן גולל דופק ואלו מוכסין הן ופר"ט דגולל הוא המהבה
ורביעית דם ואהל ורובעו. ^{עצמות.} לא"פ ששטמאלין צהלה ל'
 פחות מחלי קב אלא נקט שיעורים המפורשים ב"פ ^ע **ספר**
 ממת עליו אמרה תורה ויבגמ' מפר"ט צהלו כלים איירי: **וימי ספר**
 ימי חלוטו שהחליטוהו לעומאה וצין ימי ספרו אחר שהחלטו וראה
 ישראל וישב מחוץ לזהלו שבעת ימים שאסור בתשמיש וציוס [השביעי
 ועולין לימי נזירות ואין מבטלין את הקדומים ^ה] (וכתב צנור) ואינטיירי
 וואי תנא גמרו ה"א אבל ספרו דקיל עולה וצריך עיון **ללא ימי**
 שמי' ספרו אינו קוטר הלא כבר סתם מטעם ימי גמרו: **ע"א אלו**
 נלגלה שפיר כרעו אלא קאי אשארף שאין מנגלח כדין מיר טומא'
 עץ ואין אדם הנוגע בהם כריח אשארף וכן לא קאי אימי גמרו ואימי

אחר. ג' מיצות שלאחר הדיבור שלאחר נמחקו. וי"צ שלפני הדיבור של כ"ל וכן הוא בגדה דף
מלח וכו' א"מ ויעו"ש: ז' ד"ה מ"ש וכו' קרען טומאה האמר. מיצת האמר נמחק. וי"צ הא:
ח' ד"ה וימי ספרו וכו' הקודמים וכתב במיר. מיצות וכתב במיר נמחקו.

(א) אלהות פ"ו מ"ח חולין
(ב.ע.א.) (ג) צ"ל ועל ועי'
מוטט' כלים פ"ח ד"ה
מוטמא, (ד) [נעל יח:]
(ד) ויבמות וס"א, [במדבר
(ו) ו"ח ע"ד ע"ד:]
(ז) ונצי וטוס' בנמות ע"ה.
ד"ה ואין וטוס' ע"ו ג. ד"ה
הכנס וטוס' סתרינן ע"ה
ד"ה אלף וטוס' צ"ח לז.
ד"ה אלף, (ז) ונצי בנמות'
בנמות וטוס' ע"ה מלגין
בנמות קנז: ד"ה עד שיקטם
ויבסורו כ"ב. ד"ה ואל
ויבמות: ד' ד"ה עד
ובסתרסון, (ח) צ"ל כ"ב,
ד"ה

ורה אור השלם

1. וְלָקַח אֹהֶב וְטָבָל
בְּיָמֵים אִישׁ שְׂחֹרֵה וְהָיָה
עַל הָאֶהָלָה וְעַל כָּל
הַכְּלִיִּים יִשֶׁל וְהַנְּפֹשֹׁת
אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם וְעַל הַנִּגְנָע
בְּעֵצֶם אֹרֶךְ הָאֶהָלָה אוֹ בְּמָת
אוֹ בְּקֶרֶךְ: בְּמִדְבַר יִשְׂרָאֵל

הגהות הב"ח

(א) גמ' או בחלל רגרי
בעטס זה: (ב) שם וספי'
הכי רחמנא רבייה רר'
יורחנן אמר לך לעולס:
(ג) רש"י ד"ה וספי' אכר
וכו' או בחלל למה לי אלף
לחו: (ד) ד"ה איבעיא להו
וכו' דהיינו דנפיק שביע
ומיעל: (ה) ומוי ממי כ"ל
וסד"ל: (ו) ד"ה אכל וכו'
טף אחד מן:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה או בקבר. צפ'
צמרא להוריות וכו' אינו
מדוקדק להסם צאמת
ממעטין כי יהיה פרט לפני
הדיבור וכ"כ תוס' צנדה
דף ע ע"ב:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א | מתי' והדוסק ובר
ואכל יצ' ע' מתי' דא
מתי' | ב | מתי' דא
ויר' מתי' קשה דהכל גבי
נעשה כתיב ומהרה יבא
ב' | ב | מתי' דא
קודם מתיב קודם מתק.
א' | א | מתי' דא
ב' | ב | מתי' דא
קודם מתיב קודם מתק.
א' | א | מתי' דא
ב' | ב | מתי' דא
קודם מתיב קודם מתק.
א' | א | מתי' דא
ב' | ב | מתי' דא
קודם מתיב קודם מתק.

ש'לפני וכו' שלאחר הדיבור ש'
ע' ע"צ בתוס' ד"ה ואין נלי